

**СИБИН МАЙНАЛОВСКИ
МОНОЛОГ НА ЕДНА
ВЪЛШЕБНИЦА**

chitanka.info

Специален поздрав за всички жени, които не могат да заспят спокойно, без да са унищожили поне една магия през деня...

„Когато се ражда магьосник, умира една звезда“, казват Черните елфи, които живеят в Неназоваемата гора на границата с Риантор. Според тях вълшебниците имали нужда от толкова сила, човещина и любов, с колкото нито един смъртен не би могъл да ги дари. Затова щом новороденият маг поемел първата си глътка въздух, една от звездите на небето доброволно избирала смъртта, припламвала, обляна в сълзи от течен огън и вливала сърцето си в неговата душа. На този момент от разказа си елфите спират, поглеждат към вечно отрупаното с миниатюрни слънца небе над Неназоваемия лес и тихо промълвят: „Когато се роди Некромантът, загинаха много звезди... а когато загина той, се роди нова Вселена“.

Някога Некромантът бе приятел на мой приятел. Той всъщност бе приятел с всички: хора, елфи, дракони, тролове, джуджета... Дори свадливите и вечно кисели блатни вещици от Мочурищата на Тъгата свеждаха поглед, когато той минаваше покрай тях, очите им, обикновено хладни и безчувствени, се затопляха, а по винаги презрително свитите им устни изгриваше странна и някак си плаха усмивка. Всеки дръзнал да ги попита дали случайно не са влюбени в него се сдобиваше с брадавици или криви зъби. Никой никога не си признаваше, че обича Некроманта... освен неговите приятели. Истинските.

Много народ се опита да се сприятели с Некроманта. Аз също. Бях привлечена от обаянието, което сееше около себе си. Той обаче нямаше нужда от псевдоприятелските получувства, които му предлагаша натрапниците, желаещите да закачат от неговата слава... и жените като мен. Нуждаеше се единствено от любов. От приятелите си я получи. От жените — не. Също както в легендата на елфите. И досега има такива, които смятат, че словата, с които започнах, са създадени именно за него преди поне 5000 или дори 7000 години. Може и да са прави. Некромантът се появи в земите ни преди ужасно

много време. Струваше ни се, че е с нас цяла вечност и ще бъде с нас едва ли не до края на света.

За съжаление не бяхме прави за второто. Просто не се усетихме, че макар Некромантът да ни избави от безброй беди — псевдорелигията, Безименните, Проклятието на Черната Кръв и какво ли още не — така и не се появи някой, който да може — или поне да поиска — да избави Некроманта от неговия най-голям враг. От него самия. Или по-точно — от сърцето му. От любовта му. От човешкото в него, което се оказа повече, отколкото може да понесе човек. Това, както разбрахме по-късно... даже твърде късно... се оказа фатално.

Сега, когато него вече го няма сред нас, в душата ми се прокрадва съжаление. Съжалявам за доста неща — че забравих, че съм жена и през цялото време се правих на студена и недостъпна магьосница, едва ли не равна нему; че вместо да подтисна тъпото си женско самолюбие и да призная, че женската магия не може да се мери с неговата, аз продължавах да упорствам... и така убих онова, което можеше да се получи между нас; че никога така и не намерих време и сили да му кажа, че го обичам.

Тихо е в Неназоваемата гора. Ако човек се загледа, може да види по тревата перлени капчици, които припламват като блуждаещи огънчета. Това са сълзите на елфите. От Раждането на Ерлиантар до сега елфите са плакали само два пъти: когато принцеса Сеана се самоуби... и сега.

Едва ли ще имам сили да се появя отново сред хора. Всяко едно тяхно движение, дума или жест винаги ще ми напомнят за Некроманта и за разликата между него и тях. Усещам бремето на греха върху всички нас. Позволихме на един вълшебник да престане да съществува. Може да се каже, че косвено го убихме. Убихме желанието му за живот, вярата му в любовта и чувствата... и това бе по-жестоко, отколкото ако го бяхме пребили с камъни и колове.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.